

Kaktuslar ham gullaydi

JONIM KETAR BOLSANG ISHQNI OLIB KET...
TOKI BU YURAGIM ISHQDAN KUYMASIN...
KÖKSIMGA ÖTKIR BIR XANJAR URIB KET...
TOKI BU YURAGIM TAKROR URMASIN..

Shunday inson bilan birga bo'ling-ki,
Eng qattiq janjalda ham sen
"Menga keraksan" - deya olsin...

Qalbingiz g'amga botgani tufayli: "Ushbu tuyg'u doimo qalbimning bir chetida saqlanib qoladi", – deya ich-ichingizdan his qilyapsiz. "Unuting", "Baxtli bo'ling", "O'tib ketadi" kabi gaplarni eshitishdan charchagandirsiz, balki. Shu sababli sizga: "Unuting", – demayman, ammo hayotingizni ham davom ettiring.

Ko'zingizga zulmat kabi ko'rinyotgan o'z hayotingizga o'ziningizdan boshqa hech kim yorug'lik baxsh eta olmaydi.

Bularni o'ylar ekansiz, qalbingizda borgan sari alanganayotgan g'am-alamlar yong'iniga to'xtashni buyuring.

Bilaman: har kimning dardi o'zi uchun ortiqchalik, ko'plik qiladi.

Lekin shuni ham unutmang: bunday g'am-tashvishlarni boshidan kechirgan yagona inson siz emassiz. Xuddi siz kabi azob-u alamlar tufayli tunlarini bedor o'tkazgan qanchadan qancha insonlar bor...

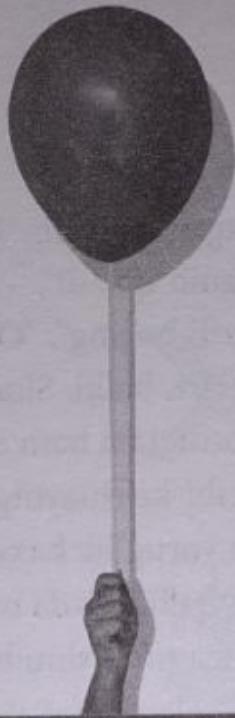
O'zingizni xo'rlangandek his qilmang: aldangan, tark etilgan, yarim yo'lida tashlab ketilgan yoki sevilmagan qanchadan qancha insonlar bor.

O'zingiz ham sizni sevgan har bir insonni sevmagansiz-ku. Sevolmasdingiz ham.

Yagona farq shundaki: siz o'zingiz sevmagan insonlarga umid bermadingiz. Bu sizning boshqalardan ustun tomoningiz, bu ustunligingiz bilan ovunsangiz arziydi.

Sizni umidvor qilib, lekin yarim yo'lida tashlab ketgan insonlarning hayotingizga qayta aralashishiga izn bermang.

Siz xohlagancha ushbu g'am-alamlar haqida o'y surishingiz mumkin, ammo o'layverganingiz sari qalbingizni yanada yoqaverasiz.

Yuragimizda qanchalab alamlar yong'ini bor, barchasi
Allohga omonat!

Bilaman: boshqa bir insonga o'z dardingizni aytib bo'lmaydi,
anglatib bo'lmaydi. Bilaman: hech bir inson biron-bir g'am-alam-
ni o'z boshidan kechirmagunicha angolmaydi.

Ammo ba'zida o'zimni o'ttiz qavatli binodan qulasam-da, hat-
toki burnim ham qonamagan, ammo ruhim parcha-parcha bo'lib
ketgandek his qilaman.

His-tuyg'ularning rangi yo'q, hajmi yo'q, lekin, shunga qara-
may, qalbimiz ular bilan to'lib-toshgan.

Ammo inson o'zining eng buyuk imkonini eng chorasiz
daqiqalarida topadi.

Ruhimiz yongan sari kelajagimiz yorqin bo'lar ekan.

Doimo eski davrlarni sog'inaman.

U davrlarda yashash zavqi naqadar ajoyib edi-ya... G'am-alamlar, ko'ngilsizliklardan yiroq edi... Huzur-halovat, samimiyat hamroh edi.

Avvalo, sabr bor edi...

Sevgan inson uchun sabr qilinardi...

Biron joyga ketgan insonining qaytishi ham sabr bilan kutillardı...

Hattoki ilgarilari biron-bir qo'shiqning naqarotining radioda berilishiga umid qilib, sabr bilan kutilardi...

Hozirgi kunlarda esa na kimnidir sabr bilan kutganimizga ishonchimiz komil va na kimdir tomonidan kutilganimizga...

Hattoki sadoqat qanday fazilat ekanligini unutib qo'ydik.

Sevgi o'z o'rnini xiyonatga tashlab ketganidan buyon barcha zulmat-u qorong'ilik ichida qolib ketdi, qalbimizdag'i g'am-alamlar yong'inining sababi ham asli shu. Yaxshi insonlarni g'am-alamlar olovida yoqib, o'zlarining qop-qora, kir bosgan qalblari va dunyolariga yorug'lik bag'ishlamoqchi bo'lishdi...

O'ylaymanki, hayot kutishingizga arziydigan eng pok sevgini sizga taqdim etadi.

Nima uchun sizni bor kuchi bilan cho'ktirishga intilayotgan ummonlarning tubida suzib yuribsiz? O'z qadringizni bilingiz, o'zingizga munosib baho berishingiz uchun yana qancha inson tomonidan qadrsiz his qiliningiz kerak?..

O'zingizga zarracha loyiq bo'limgan insonlarga o'zingizning aslida qanday inson ekanligingizni isbotlash uchun tuyg'ularingizni yoqmang, ularni behuda sarf qilmang. Sizdan iltimos qilib so'rayman: o'zingizni seving.

Umuman olganda, chiqo olmaydigan ko'ngilsiz, noxush bir vaziyatga tushib qolsak, ushbu noxush vaziyat doimiy davom etadiganday tuyuladi.

Agar hayotni bir sinov sifatida ko'radigan bo'lsangiz, va bu sinovda yuksak sabr va matonat ko'rsatsangiz, ushbu sinov, albatta, o'tib ketadi.

Ammo bularning o'tib ketishi uchun tashlashingiz kerak bolgan eng kerakli qadam – ushbu sinovning o'tib ketishiga qalban ishonishdir.

Yillar davomida qarshilik ko'rsatsangiz da, shunga qaramay, noxush, ko'ngilsiz sinovlarning uzoq davr mobaynida davom etishi ularning o'tib ketishiga qalban ishonmaganligingiz tufayli sodir bo'ladi.

Azoblariningizni qabul qiling...

Qayg'ularingizni his qiling...

Qalbingizdagi ko'ngilsizliklarni ham qabul qiling va ularni yengish uchun yeng shimarling.

Nima uchun sizni bor kuchi bilan cho'ktirishga intilayotgan ummonlarning tubida suzib yuribsiz? O'z qadringizni bilingiz, o'zingizga munosib baho berishingiz uchun yana qancha inson tomonidan qadrsiz his qiliningiz kerak?..

O'zingizga zarracha loyiq bo'limgan insonlarga o'zingizning aslida qanday inson ekanligingizni isbotlash uchun tuyg'ularingizni yoqmang, ularni behuda sarf qilmang. Sizdan iltimos qilib so'rayman: o'zingizni seving.

Umuman olganda, chiqo olmaydigan ko'ngilsiz, noxush bir vaziyatga tushib qolsak, ushbu noxush vaziyat doimiy davom etadiganday tuyuladi.

Agar hayotni bir sinov sifatida ko'radigan bo'lsangiz, va bu sinovda yuksak sabr va matonat ko'rsatsangiz, ushbu sinov, albatta, o'tib ketadi.

Ammo bularning o'tib ketishi uchun tashlashingiz kerak bolgan eng kerakli qadam – ushbu sinovning o'tib ketishiga qalban ishonishdir.

Yillar davomida qarshilik ko'rsatsangiz da, shunga qaramay, noxush, ko'ngilsiz sinovlarning uzoq davr mobaynida davom etishi ularning o'tib ketishiga qalban ishonmaganligingiz tufayli sodir bo'ladi.

Azoblariningizni qabul qiling...

Qayg'ularingizni his qiling...

Qalbingizdagi ko'ngilsizliklarni ham qabul qiling va ularni yengish uchun yeng shimarling.

Kelajak hayotingizda yuz berishi mumkin bo'lgan, ammo ayni vaqtida xayol ham qila olmaydigan vaziyatlarni ko'p ham o'ylayvermang... Insonlarni balo-qazolardan himoya qilish haqidagi ham ko'p siqilavermang...

Ha, afsuski, qilib bo'lingan xatolar bor, hazm qilish juda ham qiyin bo'lgan narsalarni boshdan kechirgan bo'lishingiz mumkin, ammo unutmang: siz hali ham nafas olyapsiz.

Qiyin bo'lishi bilaman, ammo sizga ushbu azoblarni bergen insonlarni afv etib, keyingi qadamni tashlang.

Sizga g'am-alam chektirgan insonlar hattoki vijdoni azoblanmay, kulgancha o'z hayotini davom ettirar ekan, hayotingizga ularning yana aralashishlariga izn berasizmi yoki yangi bir yo'l kashf etib, shu yo'lda shaxdam qadamlar bilan oldinga intilasizmi? O'zingiz qaror qiling, bunga kuch-quvvatingiz yetadi.

Nima ham deya olaman: men yolg'izlik sultanatining qirolichasiman. Oxirgi paytlarda shuni tushundimki, insonlar yolg'izlikdan juda ham qo'rqishar ekan, ammo aslida yolg'izlik sizga o'zligingizni kashf etishingizga yordam beradi.

Yolg'iz qolmaslik uchun hayotingizga kirib kelishni istagan har kimsaga izn beraversangiz, ichingizdagi go'zalliklar o'zingizga ham sezdirmasdan, asta-sekin tugab, yemirilib yo'qolib ketaveradi. Chunki hayotingizga kirib kelgan har bir yangi inson sizdan o'zi bilan nimalarnidir olib ketadi.

Hayotingizga munosib bo'lgan inson o'z vaqtida keladi va sizni topadi.

Yashil rangda huzur, halovat bor, ko'k rangda esa boqiylik...

Har kimning ichida biroz yashil va biroz ko'k rang bor.

Shuning uchun baxtli bo'lishni istasangiz, avvalo, o'z qalbin-gizga boqing.

Qalbingizdag'i bahorlar chiriganmi? Moviy dengizlaringiz qurib qolibdimi? Beg'ubor osmoningizni zulmat qoplaganmi?

Avvalo, ushbu muammolariningizni hal qiling.

O'zingizni seving, o'zingizni qadrlang, o'zingiz uchun nima-lardir qiling.

Muhim qaror qabul qilishingizdan avval sevgan insonlari-ning bu boradagi fikrlariga, albatta, e'tibor bering, ammo so'nggi qarorni o'zingiz qabul qiling.

Duo qiling...

Kitob o'qing...

Qalbingizdag'i yangi filmlarni, nozik joylarni kashf qiling...

Tabassum qiling...

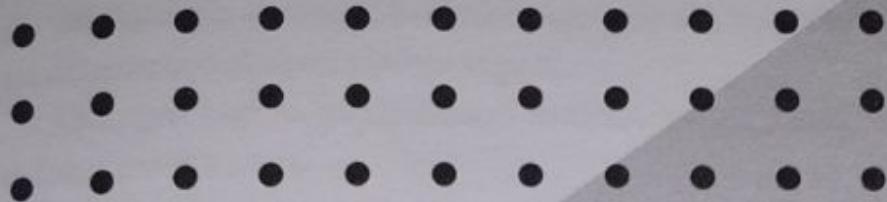
Evaziga hech nima istamasdan yaxshiliklar qiling...

Biron kimsaning o'zingiz haqingizda qaror chiqarishiga aslo izn bermang!

Barchasi o'zingiz istaganingizdek bo'lsin!

*Hayotning eng go'zal tomoni nimaligini
bilasizmi? Har bir narsaning ilohiyadolat ustiga
qurilganligi. Qilingan hech bir amal yashirin
qolmaydi. Qilingan yaxshiliklar evaziga yaxshilik
qaytganidek qilingan barcha yomonliklar ham
qachondir o'z "meva"sin beradi – insonni oyog'idan
chaladi. Aslo intiqom olmang,
intiqom olishni Allohga topshiring.
Intiqomni Allohga topshirishning rohati
boshqacha. Shunday qilsangiz, barchasi go'zal
bo'lishiga ishonasiz va bilasiz.*

Ayni davringizni va makoningizni zavq-u shavqqa to'ldiring.
Sabr qiling.

Qalbingizda turgan joyingizdan ketish emas, aksincha qolish fikri joy olsin.

Bittagina xato tufayli sizga qilingan o'nlab yaxshiliklarni unutadigan darajada nonko'r bo'l mang.

Tabassum qiling...

Gul xarid qiling....

Yaqinlaringizga sovg'a ulashing...

Uzr so'rang...

Boshqalarni ranjitmang...

O'zingiz xafa bo'la turib, boshqa bir insonni ham xafa qilmang.

Chunki ranjigan, iztirob chekayotgan boshqa bir qalbni boshqalarga nisbatan siz ko'proq, yaxshiroq anglastingiz lozim.

Hayotingiz uchun kurashar ekansiz, o'z foydangiz uchun, o'z maqsadingizga erishish yo'lida boshqalarga xushomadgo'ylik qilmang.

Asliyatingiz qanday bo'lsa, shundayligingizcha qoling.

Ruhan iztirob chekkaningizda: "Ezildim. Aynan mana shu joyim iztirob chekyapti", – deb qalbingizga ishora qiling.

Qarshingizdagи inson, balki, buni ko'rmas, ammo his qiladi.

Qalbingizga juda ham e'tiborli bo'ling. Shunday e'tiborli bo'lingki, qalbingiz kirlanmasin.

Bir la
ga uchga
Qilin
todan g'a
Ba'za
qilamiz,
So'ngra e
chilgan l
Qall
unga int
U si

Siz insonlarning o'zlarini emas, balki ularning o'zingiz uchun
foydali xislatlarini sevasiz.

Ular sizni qanchalik baxtli qila oladi?

Ular siz uchun nimalarga qodir?

Ular sizdan hech qachon ranjimasligi kerak, ammo siz ularni
ranjitganingizda xafa bo'lmasliklari kerak, to'g'rimi?

Siz tanqid qilishingiz mumkin, ammo u aslo sizni tanqid qil-
masligi kerak, to'g'rimi?

Demak, siz insonlarni emas, o'z ichingizdagi xudbinligingizni
sevasiz.

Shu tufayli ham o'zingizga foydasi tegmaydigan, "ortiqcha"
insonlarni atrofingizda ushlab o'tirmaysiz. Ulardan xabar kelmay
qo'ysa, izlamaysiz. Ularning hol-ahvoli bilan qiziqmaysiz. Bi-
ron-bir tashvishi bo'lsa, tashvishi haqida hatto o'ylamaysiz ham.

Shuni bilmaysizki, u insonda ham Allohdan qo'rqa digan qalb
va bitishi kutilayotgan yaralar bor.

Insonni inson ekanligi uchun sevish kerak. O'sha sevgan in-
soningizga munosib va loyiq bo'lishingiz kerak.

Sezyapsizmi-yo'qmi – bilmayman-u, ammo har narsani juda
tez tugatyapmiz.

Bir lahzada samimiy bo'lamiz, bir lahzada baxtdan osmon-ga uchgan oyoqlarimiz yerga tegadi.

Qilingan barcha go'zalliklarni arzimas sanab, lekin bitta xatordan g'azablanamiz.

Ba'zan nimalarningdir o'z yo'lida to'g'ri ketmayotganini his qilamiz, ammo buni isbotlay olmaganimiz uchun sabr qilamiz. So'ngra esa ushbu isbot etolmagan kechinmaning qalbimizga san-chilgan pichog'i bilan o'z yo'limizda davom etamiz.

Qalbingiz, haqiqatan ham, qalbi bor insonga loyiq bo'lsin, unga intilsin.

U sizni o'z manfaatlari uchun emas, qalbingiz uchun sevsin.

Men shundayman!
Ba'zida boshqa insonlarga nisbatan juda ham ko'p iztirob
chekaman.

Yangi bir joyni ko'rsam, quvonaman...

Yangi bir qo'shiq eshitsam, qalbim huzurlanadi...

Yoki yangi bir kiyim xarid qilsam, o'zimni qayta tug'ilganday
baxtiyor his etaman.

Sumkamda ko'plab umidlarim bor, charchaganimda eng bi-
rinchi navbatda uni ochaman.

Meni oz, juda ham kichik bo'lgan narsalar ham baxtiyor qila-
di. Ishtaha bilan tanovul qilgan taomimdan yana bir likopcha olib
kelinsa ham birinchisi kabi xursand qilmaydi, ikkinchi likopcha-
dagi taom u qadar lazzatlidek tuyulmaydi.

Kamdan kam insonlarni sevaman. Kamdan kam insonlarga
ishonaman. Ba'zan esa o'zimdan boshqa hech kimga ishonmay-
man.

Ba'zan xayolimdan o'tgan fikrlar besh yuz kilometr tezlikda
bir-biri bilan to'qnashib ketishini to'xtata olmayman.

Keksayyapmanmi yoki asta-sekin aqlimni yo'qotyapmanmi -
bilolmayman.

Ammo qalbimda hali-hanuz umid bilan gul parvarish qilyap-
man.

Umid doimo bor. Ishq doimo mavjud bo'ladi.

Shunday bo'lishi ham kerak, axir, bu dunyodagi boshqa tash-
vishlar azob chekishga arzimaydi-da.

Qanchalik
shunchalik jalg

Qadr ko'ri
qolmang.

Sizni qanc
day qadrlang -

Minnatdo
chekmang, g'a
birdek baxtli q

Sizga nisb
o'z hayotingiz
mo'jiza, ular b

Kimlardir
bo'lmay, aksin
ni hayotingiz
chiqarolmayo
oshirib kelay
ringizni bilish

Qanchalik salbiy fikrlasangiz, o'zingizga salbiy narsalarni shunchalik jalg qilasiz.

Qadr ko'rмаган yerda o'zingizni majburlab ortiqcha turib qolmang.

Sizni qanchalik qadrlashlariga qarab, boshqalarni ham shunday qadrlang – shunday yo'l tuting.

Minnatdor bo'lmaydigan insonlar uchun ko'p ham tashvish chekmang, g'am yemang. Hayot bu qadar uzun emas. Barchani birdek baxtli qilolmaysiz.

Sizga nisbatan qilingan o'nlab nohaqliklarga qaramay, ularni o'z hayotingizdan chiqarib yubormaganingizning o'zi go'zal bir mo'jiza, ular buni his etishlari lozim.

Kimlardir sizdan qilgan yaxshiliklaringiz uchun minnatdor bo'lmay, aksincha qila olmagan ishingiz uchun norozi bo'lsa, ularni hayotingizdan chiqarib yuboring. Agarda ularni hayotingizdan chiqarolmayotgan bo'sangiz, ular uchun shu kungacha amalgao shirib kelayotgan yaxshiliklaringizni to'xtatingki, sizning qadringizni bilishsin.

Songul Unsal

Insonlar sizni o'zgartirishlariga yo'l qoymang.
Boshqasi sizni sevishi uchun o'zingiz
yoqtirmaydigan ishlarni qilmang.
Sochingizni o'zgartirmang.
Kulishingizni o'zgartirmang.
Eng muhim, fikrlaringizni o'zgartirmang.
Siz aynan o'zligingizcha go'zalsiz!
Sizni sevishni istagan inson kamchiliklaringiz
bilan birga sevsin.

Insonlar bu qadar pastkashlikka qachon ulgurishdi ekan?

Insonlar qachondan beri o'zlarini, inson ekanliklarini unutib, o'z hirslari yo'lida boshqalarni qurban qiladigan bo'ldilar?

Shoirlardan biri: "Bir kun bir kishi: "Ey inson o'g'li", – desa, hech kim unga e'tibor ham qaratmaydigan davr kelishini aytgan ekan.

Qo'rquamanki, barchasi yanada yomon tomonga o'zgarib bormoqda.

Eng birinchi navbatda, go'zalliklar, ezguliklar yo'qolib bormoqda.

Oz narsaga qanoat qilish mumkin bo'lgan bir paytda atrofimiz ochko'z insonlarga to'lib-toshmoqda.

Hatto oz narsaga qanoat qiluvchi insonlar ham borgan sari qanoatdan yiroqlashyapti.

Ammo barcha bir narsani unutib qo'ygan: biz o'tkinchi dunyodamiz. Oqibati nimaligini bila turib, hirslaringizni bo'yningizga bir tosh kabi bog'lab, o'zingizni asta-asta dengizning tubiga otayotganga o'xshaysiz..

Unutilgan yana bir narsa bor: ichingizdagi kibr ham, xudbinlik ham, "men"ingiz ham bir kun kelib sizni tamom qiladi.

Agar sizning qalbingiz ham shunday bo'lsa, aslo baxtli bir nihoyni kutmang.

Nimani qoralasangiz, u yashaydi; aybini qidirganingiz sari oshkor bo'ladi; sharmanda qilishga urinsangiz, insoniyligingiz ham sharmanda bo'ladi.

Sizga bir narsa aytaymi? Ba'zi insonlarni sevgi, ishq va huzur-halovat ham tuzata olmaydi.

Yomonlik ba'zan yuqumli bo'ladi.

Songul Unsal

Yomon insonlardan uzoq yuring.

Sizni xafa qiladigan va sizga iztirob chektiradigan har qanday narsadan chetlashing.

Sizga nomiga yaxshilik tilaydigandek, aslida esa baxtsiz bo'lishingizni ko'zlari mushtoq bo'lib kutayotgan insonlar bor. Ularning aslida kim ekanliklarini anglaganingizda shuni tu-shunib yetasizki, bunday insonlarni ajratib olish uchun ikki ko'z kamlik qilar ekan.

His-tuyg'ularning ahamiyati aynan shu nuqtada bilinadi.

Nimani his qilayotgan bo'sangiz, o'sha narsa amalga oshadi.

Ispot eta olmayotgan, ammo sodir bo'lishi shak-shubhasiz bo'lgan har narsa birma-bir yuzaga chiqa boshlaydi.

O'zingizni yanada tushkun ahvolga tushirishni istama-sangiz, yuragi balchiqqa to'la insonlarning derazalari tagiga gul qo'y mang. Ularning derazasi har qanday narsani balchiq kabi ko'rsatadi.

